

Spm. nr. US 11**Morten Østergaard (RV):**

Ifølge Jyllands-Posten den 27. marts 2005 viser en ny opgørelse fra Danmarks Statistik: »... at andelen af indvandrere og efterkommere i den arbejdsdygtige alder, som rent faktisk er i arbejde, i de seneste to år er faldet fra 52,2 pct. til 50,7 pct.«

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke giver anledning til bekymring. Når regeringen nu har gennemført sin strategi for at bremse tilstrømningen og har indført en starthjælp, som skal forsøge at få forarmede folk i arbejde, må det så ikke give anledning til bekymring, at resultaterne er så pauvre, som det nu fremgår af opgørelserne fra Danmarks Statistik?

Kl. 13.50

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Først vil jeg oplyse hr. Morten Østergaard om, at antalsmæssigt er beskæftigelsen blandt indvandrere og deres efterkommere stigende i disse år. Antallet af beskæftigede indvandrere og deres efterkommere i den erhvervsaktive alder fra 16 til 65 år er faktisk stigende.

Men jeg medgiver – og det er sådan set også det, der står klart og tydeligt i regeringsgrundlaget, og det er vi helt opmærksomme på – at vi slet ikke er færdige med at løse problemerne. Det er derfor, regeringen bl.a. har besluttet at lave en helt konkret handlingsplan for at sikre, at flere indvandrere og efterkommere kommer i beskæftigelse, så vi har fuldt tag om problemstillingen. Vi kan også se af de tilbagemeldinger, vi får fra bl.a. kommunerne, at netop fordi der nu kommer færre hertil, er det en opgave, som er mere overkommelig for kommunerne at løse, og det vil sige, at i dag har vi et meget bedre udgangspunkt for at løse problemerne.

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstår, at ministeren ligesom sin forgænger synes, at det er en vigtig opgave, og jeg forstår også, at som et led i et hav af handlingsplaner har regeringen i sit nye regeringsgrundlag fremlagt, at der også skal være en handlingsplan på dette område.

Men ministeren udtalte sig jo også i artiklen, og derfor synes jeg, det kunne være interessant at få uddybet, hvad det er for nogle konkrete initiativer, der skal løse problemet. Som det fremgår, er det jo ret centralt at få skaffet den finansiering, som skal til, for at der kan være et råde-

rum til at skabe øget velfærd, og hvad er det for nogle konkrete initiativer, det ministerudvalg, som skal komme med en handlingsplan, vil barsle med? Alle kan jo sige, at de vil lave en handlingsplan, men hvad er det for nogle konkrete initiativer, der vil komme? Kan vi få løftet en lille flig?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg må bede hr. Morten Østergaard om at være tålmodig lidt endnu, for jeg kan selvfølgelig ikke stå her og sige det nu. Arbejdet med handlingsplanen gik i gang allerede lige efter valget, altså for lidt over en måned siden, men jeg kan selvfølgelig ikke her i dag stå og sige, hvad der kommer til at stå i handlingsplanen. Det vil hr. Morten Østergaard få at vide, når handlingsplanen ligger klar.

Morten Østergaard (RV):

Ja, men jeg går sådan set ud fra, at arbejdet gik i gang for 3 år siden, da VK-regeringen tog over, og i dag står vi altså og kan se, at andelen bliver ringere og ringere set i forhold til beskæftigelsesfrekvensen. Derfor må man i det mindste forvente, at når ministeren selv mener, at det er gået fremad, har ministeren også en idé om, hvilke initiativer som har ført til, at det er gået fremad, og hvad der nu skal gøres for at få 25.000 flere i arbejde inden 2010, så andelen ikke falder, som den ser ud til at gøre på grund af den politik, man hidtil har ført.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Målsætningen er helt klart, at den andel, der er i beskæftigelse, skal blive større, og antallet af personer har heldigvis været stigende. Der er mange strenge at spille på, men hvad der helt præcis kommer til at stå i denne handlingsplan, kan jeg ikke sige noget om i dag. Det må jeg sige endnu en gang til hr. Morten Østergaard.

I øvrigt er der jo blevet taget en række initiativer, bl.a. til at forbedre danskkundskaberne for de udlændinge, der kommer til Danmark, og dem, der allerede er her. Vi har kigget på hele uddannelsessystemet for at se, hvor der er noget at tage fat på, vi har lavet en række fleksible ordninger, så folk kan komme i virksomhedspraktik og kombinere det at være i arbejde og tage sprogundervisning, og vi har indført mentorordninger, bare for at nævne nogle få eksempler. Senest åbner den overenskomst, der er lavet for det offentlige område, mulighed for, at man kan komme ind på arbejdsmarkedet, selv om f.eks.